

[Hjortnæs]

tinget i partier, der er ansvarlige, og partier, der ikke er det. Det er det første, vi ved.

Dernæst har vi fået tilkendegivelse, jeg ved snart ikke hvor mange gange, af uviljen til i det hele taget at medvirke til at rette økonomien op. Man har en eller anden fantastisk forestilling om, at landet er helt anderledes indrettet, og at det er nogle helt andre økonomiske regler, der gælder. Det kan man da godt hygge sig vældigt med at tage nogle diskussioner om, men det har ikke noget med realiteterne at gøre.

Endelige vil jeg sige til hr. Ib Christensen, at vi havde jo den oplevelse under SV-regeringen at skulle prøve at køre en bådafgift gennem folketinget. Vi havde en drøftelse med SF, og nu er jeg ked af, at hr. Gert Petersen og fru Ebba Strange ikke er her. Jeg har ført forhandlinger med fru Ebba Strange og med hr. Ole Olsen, og vi var nået til enighed om, på hvilket grundlag de kunne medvirke til at gennemføre en bådafgift. Men så kom den politiske sværmer hr. Gert Petersen hjem og sagde, at det kunne man sandelig ikke, og resultatet blev altså, at SF, på trods af at der forelå et forhandlingsresultat, alligevel ikke ville medvirke. Det siger noget om, hvad det er for partier, vi har med at gøre på den kant.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Kun den bemærkning til hr. Hjortnæs, at som et ansvarligt parti stemmer retsforbundet altid for finanslovsforslaget. Det har vi altid gjort.

Wilhelm (VS):

Jeg har først en bemærkning til DKP.

Hr. Kaj Hansen startede jo en underskriftindsamling her i dag om ekspropriation af Nordsørettighederne. Det er næppe nogen hemmelighed, at VS er aldeles enig i den hensigt. Vi har før nogen andre fremsat forslaget om ekspropriation, vi har gentaget det nogle gange, vi har arbejdet for det på mange sæt.

Men jeg må alligevel sige, at selv om jeg forstår, at DKP forrige mandag havde behov for at tale om noget andet, efter at der var gået 3 centralkomiteemedlemmer dagen før, så er jeg oprigtigt ked af, at det lige præcis var den måde, man skulle aflede opmærk-

somheden på. Jeg mener, at dette krav om ekspropriation af Nordsørettighederne, som siden vi sidst fremsatte forslaget i 1976, har bredt sig solidt ved et grundigt arbejde, som jeg nok tror at vi har medvirket en del til i hvert fald, som har bredt sig i en sådan grad, at kravet f. eks. er stillet på lederplads i Information, i Ekstra Bladet, i Politiken, og ingen af dem havde interesse for det for 3 år siden, at dette krav nu bliver partiegoistisk monopoliseret, og man må vide, at det kun bliver en brøkdel af de underskrifter, man kunne have samlet, hvis man ikke havde drevet partiegoistisk taktik på sådan et spørgsmål.

Og så til – det må især blive socialdemokratiet. Jeg synes, det var interessant, at vi dog så klart i denne her debat – det havde jeg oprigtigt talt ikke ventet – fik erklæringer fra socialdemokratiet, både fra den politiske ordfører og fra statsministeren, om, at samarbejde til venstre er udelukket på forhånd, og at ikke bare samarbejdet til højre er en mulighed, men at man ligefrem angler efter det og opfordrer til nu ikke at slå skår i noget som helst under valgkampen. Det bekræfter – det er jeg ikke spor glad for, men det gør det altså – den vurdering, VS har anlagt, når det drejer sig om det såkaldte andet flertal og dets muligheder. Disse muligheder eksisterer ikke, og når de ikke eksisterer, er det, fordi og kun fordi socialdemokratiet ikke under nogen omstændigheder er indstillet på at benytte eller bare undersøge disse muligheder.

Socialdemokratiet er på forhånd parat til at erklære sin største vilje til at samarbejde – man stiller såmænd ikke engang en bådskat i vejen, så kunne det efterhånden blive lidt svært for hr. Hjortnæs at finde nogen som helst at samarbejde med – med partier, som ønsker dyrtidsreguleringen ødelagt, med partier, som kræver kraftige reallønsreduktioner, med partier, som kræver atomkraft for enhver pris, med partier, som i det hele taget har stået for den højredrejning herhjemme, og som ikke indeholder noget som helst bolverk imod det yderste højre, hr. Glistrups parti. Det er man parat til, det erklærer man sin beredvillighed til, men på forhånd siger man klart og tydeligt: der kan ikke samarbejdes med partierne til venstre for socialdemokratiet.